

மெய்க்ஞானக்கொடி

இந்து வேதம்

மெய்க்ஞானக்கொடி

தமிழர்களின் இந்து வேத மதமான இந்து மதம்

12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி
ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர்
அவர்கள் அருளியவை

சித்திரை மாத வெளியீடு (April 2014)

மெய்யான இந்துமத ஆண்டு 43,73,115

இந்து வேதம், இந்து மதம்
பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகள்

காணிக்கை ரூ.10/-

வேண்டுகோள்

இந்த நூலில் இருந்து கருத்துக்களை வெளியிட விரும்புவோர், மேற்கோளாகக் காட்ட விரும்புவோர் இவ் வாசகங்களைக் கூட்டாமலோ, குறைக்காமலோ அப்படியே எடுத்துக் கையாளுமாறு வேண்டப் படுகிறார்கள்.

இந்த நூலை அப்படியே பதிப்பிக்க விரும்புவோர் கீழ்க் காணும் முகவரியில் தொடர்பு கொள்ளுமாறு வேண்டப் படுகிறார்கள்.

இளமை மாறா இலக்கிய இயக்கம்

எண் 6, G.S.T.சாலை, A-413, வைகுண்டம் அபார்ட்மெண்ட்ஸ்,
நந்திவரம், கூடுவாஞ்சேரி - 603202

Phone: 94441 73940

உள்ளுறை

- 1) இந்து வேதம்.
- 2) இந்து வேதமும் இந்து மதமும் பிறந்த இடம், காலம், தோற்றுவித்தவர்கள்.
- 3) ஆதிசிவரைர் இந்து வேதம்.

இந்துவேதம்

1. இந்துவேதம் என்ற பெயர் உடைய வேதம் ஆயிரத்து முந்நூற்று ஐம்பத்தொன்பது(1359) அண்டபேரண்டங்களிலும் அருளாட்சி புரிகின்ற ஒரு வேதம். இந்த வேதத்தை அண்டபேரண்டங்களை ஆளுகின்ற மூலப் பதினெண்சித்தர்களும், அவர்களுடைய செயலாளர்களான மூலப் பதினெட்டாம்படிக் கருப்புகளும் உருவாக்கினார்கள். இந்த 'இந்துவேதம்' கோடானுகோடி ஆண்டுகளாக எல்லா அண்டங்களிலும் காலப் போக்கில் அருளுலகத்தவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு, மூலப் பதினெண்சித்தர்களாலும், பதினெட்டாம்படிக் கருப்புகளாலும் முழுமை செய்யப்பட்டது. தேவைப்படுகின்ற புதிய கருத்துக்கள், செயல்திட்டங்கள் முதலியவை இந்த மூலப் பதினெண்சித்தர்களாலும், பதினெட்டாம்படிக் கருப்புகளாலும் அருளுலகத்தைச் சேர்ந்த

- I. 1. நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட கடவுள்கள்,
  2. நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட தேவர்கள்,
  3. நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட தெய்வங்கள்,
  4. நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட ஆண்டவர்கள்.
- II. 1. நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட காற்றுக்கள்,
  2. நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட கருப்புகள்,
  3. நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட பேய்கள்,
  4. நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட பிசாசுகள்.
- III. 1. நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட சித்தர்கள்,
  2. நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட முனிவர்கள்,
  3. நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட இருடிகள்,
  4. நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட கணங்கள்.

என்ற மூன்று வகையினரோடு சேர்ந்து கலந்து ஆராய்ந்து முடிவெடுத்தே உருவாக்கப்படும் இந்த இந்துவேதம், மூலப் பதினெண்சித்தர்களின் தாய்மொழியும், அண்டபேரண்ட அருளுலக ஆட்சிமொழியுமான

அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியிலேயே முழுமையாக அருளப் பெற்றிருக்கிறது.

2. இந்தச் செந்தமிழ் மொழி ஆயிரத்து முந்நூற்று ஐம்பத்தொன்பது வகைப்பட்ட சொற்களால், 1. கடவுள்மொழி, 2. தெய்வமொழி, 3. தேவமொழி, 4. வேதமொழி, 5. வண்டமிழ் மொழி, 6. பைந்தமிழ் மொழி, 7. ஒண்டமிழ் மொழி, 8. தீந்தமிழ் மொழி, 9. மெண்டமிழ் மொழி, 10. அருந்தமிழ் மொழி, 11. மூலமொழி, 12. முதல்மொழி, 13. அருள்மொழி, 14. அருட்சினை மொழி, 15. பூசைமொழி, 16. தவமொழி, 17. ஞானமொழி, 18. மெய்மொழி, 19. வாய்மைமொழி, 20. மெய்மை மொழி, 21. தூய்மை மொழி, 22. துய்ப்பு மொழி, 23. உய்வு மொழி, 24. திருமொழி, 25. தருமொழி, 26. கருமொழி, 27 குருமொழி .... என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது.

3. 'இந்து' என்ற சொல்லுக்குத் தமிழ் என்று பொருள் கூறப்படுகிறது. இப்படிப் பொருள் கூறப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல் தமிழ்மொழியை சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்ற ஆயிரத்து முந்நூற்று ஐம்பத்தொன்பது (1359) சொற்களும் இந்த 'இந்து' என்ற சொல்லுக்குப் பொருளாகக் கூறப்படுகின்றன. அதாவது,

I. 'இந்து' என்றால்

1. அன்பு (அன்புத் தமிழ்)
2. அருள் (அருட்டமிழ்)
3. அழகு (அழகுத் தமிழ்)

II. 'இந்து' என்றால்

1. ஆவி (ஆவித்தமிழ்)
2. ஆருயிர் (ஆருயிர்த் தமிழ்)
3. ஆன்மா (ஆன்மாத் தமிழ்) ...

என்றிப்படி தமிழில் உள்ள அகர வரிசைக்குரிய எழுத்துக்களின் அடிப்படையிலும், க, கா, ... எனும் உயிர்மெய் எழுத்துக்களின் வரிசை அடிப்படையிலும் 'இந்து' என்ற சொல்லுக்குரிய பொருள் விளக்கச் சொற்கள் பட்டியலிட்டு இந்துவேதத்தில் காட்டப்படுகின்றன.

4. இப்படி இந்து என்ற சொல்லும், 'தமிழ்' என்ற சொல்லும் ஒரே பொருளுடைய சொற்களே என்று கூறுவதன் மூலம், இந்துவேதம்

தமிழ்மொழியில்தான் கூறப்பட்டிருக்கிறது; கூறமுடியும்; செயல்படுத்த முடியும்; என்ற பேருண்மை இந்துவேதத்திலேயே நிலைநாட்டப்படுகிறது, வற்புறுத்தப்படுகிறது.

5. 'வேதம்' என்ற சொல்லுக்கு 'வேதித்தல், வேக வைத்தல், வேக வைத்துப் பக்குவப் படுத்தல், வேக வைத்துப் பக்குவப் படுத்தப் பயன்படுவது, வேக வைத்து பக்குவப் படுத்தப் பட்டது' ... என்ற பல்வேறு வகையான பொருள்களை, நுட்ப திட்ப ஒட்பத்துடன் பெற்றுத் திகழும் ஓர் உயர் தனிச் செந்தமிழ்ச் சொல் என்று இந்துவேதம் விளக்குகிறது.

6. இந்துவேதம் என்பது சமைத்துப் பக்குவப்படுத்தித் தருகின்ற வாழ்வியல் நெறிதான் 'சமயம், இந்து சமயம், சீவ சமயம், சிவ சமயம், சைவ சமயம்' என்றும்; இந்துவேதம் விளைவித்துத் தரும் 'வாழ்வியல், வாழ்க்கை மதப்பு மிகுந்தது, மதமதப்பு மிகுந்தது, மதர்ப்பு மிகுந்தது, மதமுடையது, மதமாவது, மதமாகிறது'; இதுவே 'இந்துமதம்'. இந்த இந்துமதம் இந்துவேத மதமாகும் என்றும் இந்துவேதத்தில் பொருள் கூறப்படுகிறது.

7. இந்து சமயம் என்றால் வாழ்வியலில் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை, தனக்குள்ள சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை, தனக்குள்ள வாய்ப்பு வசதி நிலை ... முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்ந்துதான் ஒவ்வொரு மனிதனும் செயல்பட வேண்டும் என்ற அறிவுரையை வழங்குகின்ற ஒன்று.

8. இந்து மதம் என்றால் வாழ்க்கையில் செழுமையை, செழிச்சியை, கொழுமையை, கொழிச்சியை, திமர்வை, நேர்மையை, கூர்மையை, ஆர்வத்தை, அக்கறையை, வலிமையை, வாளிப்பை, வளத்தை, பொலிவை, வல்லமையை, முழுமையை, நிறைவை, நிம்மதியை, வெற்றியை, அமைதியை, மகிழ்வை, உண்மையை, திண்மையை, நன்மையை, மேன்மையை, அறத்தை, மறத்தை, ஈகத்தை, அன்பை, அருளை, பாசத்தை, நட்பை, தோழமையை, உறவை, உரிமையை, பெருமையை* வளர்த்து நிலைநிறுத்தித் தருகின்ற ஒன்று. [* இங்கே விரிவாட்சி நாற்பத்தெட்டு சொற்களும் குறிக்கப்படவில்லை].

இந்துவேதமும், இந்துமதமும் பிறந்த இடம், காலம், தோற்றுவித்தவர்கள்

(பிறப்பித்தவர்கள், வழங்கியவர்கள்)

1. கடலுள் மறைந்திட்ட பெருநிலப் பரப்பு ஆகிய; இன்றைய தென்னிந்தியா, இலங்கை, ஆப்பிரிக்காவின் கடலோரப் பகுதிகள், அமெரிக்காவில் உள்ள மத்திய அமெரிக்காவின் கடலோரப் பகுதிகள் முதலிய எல்லைகளைக் கொண்ட ஏழாயிரம் கல் தொலைவு நீண்டு விரிந்து பரந்து கிடந்த இளமுறியாக் கண்டத்தில் தான்; இந்துவேதமும், இந்துமதமும், இவை வழங்கப்பட்டிட தழிழ்மொழியும் பிறப்பிக்கப் பட்டன, தோற்றுவிக்கப் பட்டன; பிறந்திட்டன, தோன்றிட்டன.

2. இந்த இளமுறியாக் கண்டம், இதனுடைய தென்கோடிப் பகுதியில் இருந்திட்ட பனிமூடிய மலைச் சிகரங்களைக் கொண்டிட்ட இமயமலையில் பிறந்திட்ட இந்து, யமுனை, கங்கை, பிறம்மண், பிறம்மபுத்தன், பிறம்மபுத்திரன், பிறம்மபோத்தன், குமரி, பஃறுளி ...

(மேலே குறிப்பிட்ட, இமயமலை போல் பிற்காலத்தில் தோன்றிய நிலப்பகுதியில் பனிமூடிய இமயமலை ஒன்று தோன்றியதால் - அதாவது, முதல் யுகத்தின் முடிவிலேயே மிகப்பெரிய கடல்கோள் ஏற்பட்டு தென் இமயமலை கடலுக்குள் போய்விட்டது. அப்போது வட இமயமலை தோன்றியது. அதனால்தான் அதனை வட இமயமலை என்றும், கடலுள் மறைந்த இமயமலையை தென் இமயமலை என்றும் பெயரிட்டார்கள்.

இதேபோல், இந்த வட இமயமலையில் பிறந்திட்ட ஆறுகளுக்கு தென் இமயமலையில் ஏற்கனவே பிறந்து கடலுள் மறைந்திட்ட இந்து, யமுனை, கங்கை, பிறம்மபுத்திரன் .... முதலிய பெயர்களை வடக்கு என்று அடைமொழி சேர்த்திட்டு வடஇந்து, வட யமுனை, வட கங்கை, வட பிறம்மபுத்திரன் என்று இரண்டாவது யுகத்தில் பெயரிட்டார்கள்.

இதேபோல் இரண்டாவது யுகத்தில் இந்துவேத நூல்களிலும், இந்துமத நூல்களிலும், தமிழ் இலக்கியங்களிலும், கடலுள் மறைந்திட்ட இமயமலையை தென் இமயமலை என்றும், அங்குத் தோன்றிட்ட ஆறுகள் தென் இந்து, தென் யமுனை, தென் கங்கை ... என்று 'தென்' என்ற அடைமொழியைச் சேர்த்து எழுதலானார்கள். அடுத்து இரண்டாவது யுகத்தின் முடிவிலும், மூன்றாவது யுகத்தின் முடிவிலும், கடல்கோள் ஏற்பட்டு மீதமிருந்த இளமுறியாக் கண்டத்தின் பெரும் பகுதி; அதாவது, இன்றைய தென் இந்தியாவும், இலங்கையும் போக மீதி அனைத்துமே கடலுக்குள் மூழ்கிவிட்டன.

எனவேதான், நான்காவது யுகமான கலியுகத்தில் வட இமயம், வட இந்து, வட யமுனை, வட கங்கை, வட பிறம்மபுத்திரன் என்ற சொற்களே தமிழ் இலக்கியங்களிலும், கலியுகத்தில் பிறந்திட்ட பத்தாவது, பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகளின் காலத்தில் முறையே, ஆதிசிவனாரும், பிறம்மதேவரும் எழுதிய ஆதிசிவனார் (இந்து)வேதத்திலும், பிறம்மதேவன் (இந்து)வேதத்திலும், பத்தாவது, பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகளுடைய குருபாரம்பரியம், அரசபாரம்பரியம், இலக்கிய பாரம்பரியம் என்ற நூல்களிலும் ஆட்சியில் இருக்கின்றன.)

முதலிய பல ஆறுகளால் நன்கு வளம் பெற்றிருந்த போதிலும், 'இந்து', 'யமுனை', 'கங்கை' என்ற மூன்று ஆறுகளும் ஓடிய நிலப்பகுதிகள்தான் மிகச் சிறந்த வளமிக்க பசுமை மாறாத நிலப்பகுதிகளாக விளங்கின. எனவே, இந்த மூன்று ஆறுகளும் ஒன்றுகூடிய சுற்றுவட்டாரப் பகுதி நிலங்களில்தான் மிகுதியான

பயிரினங்களும், உயிரினங்களும், இவற்றின் தலைவர்களான மணீசர்களும் வாழ்ந்திட்டனர்.

அதாவது, இந்தப் பகுதிகளில்தான் 800 வகைக்கும் மேற்பட்ட உடலமைப்புகளையும், உடல் வண்ணங்களையும் உடைய மணீச இனத்தார்கள் வாழ்ந்திட்டார்கள். இவர்களுக்கிடையில் அவரவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்விடத்தின் நிலப்பகுதியின் எல்லைகளுக்கேற்ப பல்வேறு வகையான நாடுகள் என்ற பகுப்புகள் உருவாகி இருந்தன.

இப்படி இளமுறியாக் கண்ட மக்களிடையில் வடிவமைப்புகளாலும், உடல் வண்ணங்களாலும் வாழ்ந்திட்ட நிலப்பகுதியின் எல்லைகளுக்கேற்ப உருவான நாட்டுப் பிரிவுகளாலும் ஏற்பட்டிருந்த பிரிவினைகள் போதாது என்று, இவர்கள் உருவாக்கிக் கொண்டிட்ட மொழிகளின் அடிப்படையிலும், கடவுட் கொள்கைகளின் அடிப்படையிலும் பல்வேறு வகையான பிரிவுகள் ஏற்பட்டிட்டன. இப்பிரிவுகள் எல்லாம் அனாதிக்காலம் என்று சொல்லப்படுகின்ற - அதாவது அனாதிக்காலம் என்று வேதத்தால் குறிக்கப் படுகின்ற 4,85,920 ஆண்டுகள் என்ற மிகப்பெரிய இடைவெளிக் காலத்தில் நன்கு வடிவமைப்பும், மிகத் தெளிவான தனித்தன்மைகளையும் பெற்று இளமுறியாக் கண்டம் முழுதும் பரவின. இவற்றை யெல்லாம், இந்த அனாதிக் காலத்தில் அடுத்தடுத்து இம்மண்ணுலகுக்கு வந்து செயல்பட்டிட்ட பதினெண்சித்தர்கள் மிகத் தெளிவாகத் தங்கள் தங்களுடைய நூல்களில் குறித்துள்ளார்கள்.

இவற்றைக் கொண்டுதான் இம்மண்ணுலகுக்கு இந்துவேதமும், இந்துமதமும் பதினெண்சித்தர்களின் தாய்மொழியும், அண்டபேரண்ட அருளுலக ஆட்சிமொழியுமான அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியில் அருளப்பட்டிட்டது ஏன்? எப்பொழுது? எப்படியெப்படி? என்ற முழு விவரங்களும் இந்துவேதமான இருக்கு வேதத்தை வழங்கிய ஆதிசிவனாரால் குறிக்கப்படுகின்றன.

3. ஆதிசிவனார் வழங்கிய இந்துவேதமான இருக்கு வேதத்தில்; இளமுறியாக் கண்டத்தின் தென்கோடியில் இருந்திட்ட இமயமலையில்

பிறந்திட்ட இந்து, யமுனை, கங்கை என்ற மூன்று ஆறுகளும், ஒன்றுகூடிட்ட வளமான நிலப்பகுதியில் இம்மண்ணுலகுக்கென அனுப்பப்பட்டிட்ட

பதினெண்சித்தர்களும்,
பதினெட்டாம்படிக் கருப்புகளும்,
நாற்பத்தெட்டுவகை கடவுளர்களும்,
நாற்பத்தெட்டுவகை வழிபடு நிலையினர்களும்,
நாற்பத்தெட்டு வகைச் சித்தர்களும்

மண்சர்களுடைய மோகம் சிதறாமல் பாதுகாப்பதற்கென மோகம் சிதற நகர் என்ற பெயரில் ஒரு மாபெரும் நகர் அருளுலகத்தவர்கள் வாழுகின்ற நகர் போல் உருவாக்கினர்.

4. இப்படி உருவாக்கப்பட்ட மோகம் சிதற நகரில், பதினெண்சித்தர்களின் தாய்மொழியும், அண்டபேரண்ட அருளுலக ஆட்சிமொழியுமான அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ்மொழியான **முத்தமிழ் மொழியை** தோற்றுவித்து வளர்த்துப் பரப்புவதற்காக **'முத்தமிழ்ச் சங்கம்'** தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதில் தரம், திரம், திறம் என்ற மூன்று தகுதிகளையும் பெற்றுத் திகழும் முத்தமிழ் மொழி முறையாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டது. இத் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்காக ஆதிசிவனாரே இந்த முத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் முழுமுதற் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றார். இவரின் கீழ், அண்டபேரண்டங்களிலிருந்து வந்திருந்த கடவுளர்களும், வழிபடு நிலையினர்களும், சித்தர்களும் தமிழ்மொழியைப் போதிக்கும் போதகர்களாகச் செயல்பட்டிட்டார்கள்.

இப்போதகர்களில்,

பொருளியலாக அதாவது உலகியலாக முத்தமிழ் மொழியையும், அதிலுள்ள இலக்கிய, இலக்கணச் செல்வங்களையும் கற்பிக்கும் **ஆசிரியர்கள்** என்ற வகையைச் சேர்ந்த போதகர்கள்;

முத்தமிழ் மொழியில் உலகியலாக உள்ள கலைச் செல்வங்களை பட்டறிவாக, பயிற்சி அறிவாக வழங்கக் கூடிய **வாத்தியார்கள்** என்ற வகையைச் சேர்ந்த போதகர்கள்,

முத்தமிழ்மொழியில் உள்ள அருளுலகு சார்ந்த கலைச் செல்வங்களை பட்டறிவாக, பயிற்சி அறிவாக வழங்கக் கூடிய **ஆச்சாரியர்கள்** என்ற வகையைச் சேர்ந்த போதகர்கள்,

முத்தமிழ் மொழியில் உள்ள மனித வாழ்வுக்குத் தேவையான சாதனங்களை இயற்கையாகக் கிடைக்கக் கூடிய பொருள்களிலிருந்து அவற்றின் குற்றம் குறைகளை ஆராய்ந்து தேவையான பொருள்களை உருவாக்கிகின்ற கலைகளைக் கற்றுத் தரக்கூடிய **ஆசாறியர்கள்** என்ற வகையைச் சேர்ந்த போதகர்கள்

என்று பல்வேறு வகையைச் சேர்ந்த போதகர்கள் இருந்து செயல்பட்டிட்டார்கள்.

எனவே, அண்டபேரண்ட அருளுலக ஆட்சிமொழியாகிய அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியாகிய முத்தமிழ் மொழி முழுமை பெற்ற ஒரு மொழியாகவே இம்மண்ணுலக மக்களுக்கு அருளப் பெற்றது, அருளப் பெற்றது, அருளப் பெற்றது என்ற பேருண்மையினைத்தான் இந்துவேதமும், இந்துமதமும் மிகமிகத் தெளிவாக ஆணித்தரமாக விளக்குகின்றன. அதாவது, இந்த முத்தமிழ்மொழி இம்மண்ணுலகில் தோன்றி வளர்ந்த அல்லது வளர்க்கப்பட்டிட்ட 'மண்ணுலக மொழி' அல்ல, அல்ல, அல்ல, அல்லவே அல்ல. இப்பேருண்மையினைத்தான் இந்துவேத நூல்களிலும், இந்துமத நூல்களிலும் காணப்படுகின்ற;

- 1) அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியான முத்தமிழ் மொழியே இம்மண்ணுலகின் மூலமொழி.
- 2) அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியான முத்தமிழ் மொழியே இம்மண்ணுலகம் பெற்றுள்ள முழுமையான முதல் மொழி.

- 3) அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியான முத்தமிழ் மொழியே இம்மண்ணிலக மொழிகளுக்கெல்லாம் தாய்மொழி.
- 4) அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியான முத்தமிழ் மொழியே கடவுளருக்குரிய மொழி.
- 5) அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியான முத்தமிழ் மொழியே தேவர்களுக்குரிய மொழி.
- 6) அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியான முத்தமிழ் மொழியே தெய்வங்களுக்குரிய மொழி.
- 7) அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியான முத்தமிழ் மொழியே ஆண்டவர்களுக்குரிய மொழி.
- 8) அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியான முத்தமிழ் மொழியே அருளுலகத்தார் அனைவரையும் இப்பொருளுலகுக்கு வந்து அனைவரையும் சந்தித்து செயல்படச் செய்யும் அருளாட்சி மொழி.
- 9) அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியான முத்தமிழ் மொழியே இப்பொருளுலகத்தார் அனைவரும் அருளுலகத்திற்குச் சென்று, அருளுலகத்தார் அனைவரையும் சந்தித்துச் செயல்படச் செய்யும் அருளாட்சி மொழி ... ..

என்பன போன்ற சொற்றொடர்கள்; கருத்து விளக்க வாசகங்கள் விளக்குகின்றன, விளக்குகின்றன, விளக்குகின்றன.

5. பனிமுடிய மலைமுகடுகளைக் கொண்ட இமயமலை(தென்னிமய மலை)யின் அடிவாரத்தில் தென் இந்து ஆறு, தென் யமுனை ஆறு, தென் கங்கை ஆறு என்ற மூன்று ஆறுகளும் கூடிய முக்கூடல் (மூன்று ஆறுகளின் சங்கமத்தில்) பகுதியில் மருதமரக் காடுகள் மிகுந்த பகுதியில் முத்தமிழ்ச் சங்கத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட மாநகரம் 'மருதமரக் காட்டு மாநகர்' என்ற பொருளில் 'மருத நகர்' என்றும், மருதை என்றும், மருதை மாநகர் என்றும், முக்கூடல் பெருநகர் என்றும், கூடல் மாநகர் என்றும், முத்தமிழ்ச் சங்க

கூடல் மாநகர் என்றும், முத்தமிழ்ச் சங்க கூடல் மாமருதை என்றும், முத்தமிழ்ச் சங்க மாமருதை நகர் என்றும், முத்தமிழ்ச் சங்க கூடல் மருதமரக்காட்டு மாமூதூர் என்றும், முத்தமிழ்ச் சங்கக் கூடல் மருதமரக்காட்டு மாநகர் என்றும் பல்வேறு பெயர்களால் இந்துவேத நூல்களிலும், இந்துமத நூல்களிலும், முத்தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்களின் இலக்கிய இலக்கண நூல்களிலும் சிறப்பித்துப் பாராட்டிப் போற்றிப் புகழ்ப் படுகிறது.

இந்த மருதை மாநகர் மிகவும் குளிர்ச்சியுடைய நகரமாக இருந்ததால்; 'ஆலவாய்த் திருநகர்' என்று பெயரிடப்பட்டது. [ஆலம் = பனிக்கட்டி = குளிர்ச்சி என்று பொருள்] அதாவது, பனிக்கட்டிகள் மிகுந்த மலையின் அருகில் உள்ள மாநகர் என்றும்; எப்போதும் குளிர்ந்த இயற்கைச் சூழ்நிலையை உடைய குளுமையான மாநகரம் என்றும் பொருள்பட 'ஆலவாய்த் திருநகர்' என்ற சொல் உருவாக்கப்பட்டது.

இதே பெயரில், முத்தமிழ்ச் சங்கத்திற்காக பஃறுளி ஆற்றங்கரையில் '**தொன்மருதை**' என்ற நகரும், குமரி ஆற்றங்கரையில் '**தென்மருதை**' என்ற நகரும், வைகை ஆற்றங்கரையில் '**மருதை**' என்ற நகரும் தோற்றுவிக்கப்பட்டு இளமுறியாக் கண்டத்தில் முத்தமிழ் வளர்க்கப்பட்டது. இப்படி, முதன்முதல் பனிமூடிய இமயமலையின் அடிவாரத்தில் இந்து, யமுனை, கங்கை என்ற மூன்று ஆறுகளும் கூடிய மருதமரங்கள் மிகுந்த காட்டிலேயே முத்தமிழ் வளர்ப்பதற்காக முத்தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவி உருவாக்கப்பட்ட மருதை என்ற கூடல் மாநகருக்கு ஏற்பட்டிட்ட சிறப்புப் பெயர்களான மருதை மாநகர், முக்கூடல் பெருநகர், முத்தமிழ் மாமதுரை நகர், முத்தமிழ்ச் சங்க கூடல் மாநகர், முத்தமிழ்ச் சங்க கூடல் மாமூதூர், ஆலவாய்த் திருநகர், ஆலவாய் மருதை மாமூதூர், ஆலவாய் மதுரை மாநகர் என்ற பெயர்கள் அனைத்தும் மற்ற மூன்று மதுரை மாநகரங்களுக்கும் சிறப்புப் பெயராக வழங்கப்பட்டன.

அதாவது, முதன்முதல் இந்து, யமுனை, கங்கை என்ற மூன்று ஆறுகளும் கூடிய முக்கூடல் பகுதியில் முத்தமிழ் வளர்க்கப் படுவதற்காக உருவாக்கப் பட்டிட்ட மருதை மாநகர் என்ற பெயரிலேயே மிக விரைவில் பஃறுளி ஆற்றங்கரையிலும், குமரி ஆற்றங்கரையிலும், வைகை ஆற்றங்கரையிலும் முத்தமிழ் வளர்க்கப் படுவதற்காக முத்தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவி செயல்படுவதற்காக மருதை மாநகர்கள் [மதுரை மாநகர்கள், முக்கூடல் நகர்கள்] மூன்று தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

இந்த மாநகரங்கள் தொன்மையான, முதன்மையான, மேன்மையான முதல் மூலநகரான மதுரை மாநகரை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டவை என்பதால் மாமூதூர் என்ற சிறப்பு அடைமொழிப் பெயரைப் பெற்றிட்டது. எனவேதான், பஃறுளியாற்றங்கரை மதுரை மாநகரம், குமரியாற்றங்கரை மதுரை மாநகரம், வைகையாற்றங்கரை மதுரை மாநகரம், மதுரை மாமூதூர், மருதை மாமூதூர், கூடல் மாமூதூர், மாமூதூர் கூடல் நகர், மாமூதூர் ஆலவாய்த் திருநகர், மதுரை மாமூதூர், ஆலவாய்த் திருநகர் என்றெல்லாம் சிறப்பிக்கப் படுகின்றன.

இந்த நான்கு மதுரை மாமூதூர் நகரங்களிலுமே, ஆதிசிவனார் முத்தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவி தமிழ் வளர்த்திட்டதால்தான் ஏழாயிரம் (7,000) கல் தொலைவிற்கு நீண்டு விரிந்து பரந்து கிடந்திட்ட இளமுறியாக் கண்டம் எனும் குமரிக் கண்டத்தில் எண்ணூறுக்கும் (800) மேற்பட்டிட்ட மொழிகள் அனைத்திற்குமே அண்ட பேரண்ட அருளுலக ஆட்சிமொழியும், அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியுமான முத்தமிழ் மொழியே மூலமொழியாக, தாய்மொழியாக, அடிப்படை மொழியாக, ஆதார மொழியாக, திரு மொழியாக குரு மொழியாக அமைந்திட்டது, அமைந்திட்டது, அமைந்திட்டது.

(எனவேதான் இன்றைக்கும் இம்மண்ணூலகில் உள்ள அனைத்து மொழிகளும், அனைத்து மொழிகளின் எழுத்துக்களும், அவற்றின் உச்சரிப்பு ஒலிகளும் தமிழ்மொழியையே அடிப்படையாகவும்,

ஆதாரமாகவும், தாயாகவும், கருவாகவும், குருவாகவும் பெற்றுத் திகழுகின்றன, பெற்றுத் திகழுகின்றன, பெற்றுத் திகழுகின்றன. இதனால்தான், இன்றைக்கும் என்னைக்கும் இப் புவிப்பரப்பில் வாழும் மனித இனத்திற்குள் தமிழ் இனத்தார் ஒருவர் மட்டுமே இப் புவியில் உள்ள அனைத்து வகைப்பட்ட மொழிகளையும் கற்று அம்மொழியினரை விட மேம்பட்ட மொழிப் புலமையும், சொல்லாற்றலும் பெற்றுத் திகழ முடிகின்றது, முடிகின்றது, முடிகின்றது. முடியும், முடியும், முடியும்).

6. இப்படி, ஆதிசிவனார் (7000) ஏழாயிரம் கல் தொலைவிற்கு நீண்டு விரிந்து பரந்து கிடைத்திட்ட இளமுறியாக் கண்டமெனும் குமரிக் கண்டத்தில்; ஏறத்தாழ சம இடைவெளி அளவு உள்ள தூரத்தில் நான்கு மதுரை மாநகர்களை உருவாக்கி முத்தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவி, முத்தமிழ் வளர்க்கும் பணியை சிறப்பாகச் செய்திட்டார். அதனால், இந்த இளமுறியாக் கண்டத்தின் மண்ணுக்கும், மண்ணில் தோன்றிய அனைத்து வகையான பயிரினங்களுக்கும், உயிரினங்களுக்கும் தலைவர்களாக, அதாவது ஈசர்களாகத் தோன்றிட்ட மணீசர்களுக்கு இடையில் (மண் + ஈசர் = மணீசர்) அண்டபேரண்ட அருளுலக ஆட்சி மொழியும், அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியுமான முத்தமிழ் சிறுகச் சிறுக மெல்ல மெல்ல நான்கு இடங்களிலும் நிறுவப்பட்ட முத்தமிழ்ச் சங்கங்களின் மூலம் பரப்பப் பட்டு பரவத் தொடங்கிற்று, பரப்பப்பட்டு பரவத் தொடங்கிற்று, பரப்பப்பட்டு பரவத் தொடங்கிற்று.

அதாவது, இந்த முத்தமிழ் மொழி இளமுறியாக் கண்டத்தின் தெற்கே இருந்த இமயமலை முதல் வடக்கே இருந்த விந்திய மலை (விந்துமலை + இந்துமலை = விந்து + இந்து + மலை = விந்திய மலை) வரை உள்ள (7000) ஏழாயிரம் கல் பெருநிலப் பரப்பு முழுவதும் வாழ்ந்திட்ட இம்மண்ணுலகின் தலைவர்களான மணீசர்களுக்கிடையில் பரப்பப்பட்டு பரவிற்று.

அதனால், அதனால், அதனால் இம் முத்தமிழ் மொழியால் எண்ணூறுக்கும் மேற்பட்ட வகைவகையான தனித்தனி மொழிகளைப் பேசிக் கொண்டு ஒற்றுமையற்று விளங்கிய இளமுறியாக் கண்டத்து மணீசர்களுக்கிடையில் இணைப்பும், பிணைப்பும், ஒற்றுமையும், ஒருமித்துச் செயல்படும் கூட்டு வாழ்வும் உருவாயிற்று, உருவாயிற்று, உருவாயிற்று; அதாவது, இளமுறியாக் கண்டத்தில் அனைத்து வகைப்பட்ட மொழியினரையும் (எண்ணூறுக்கும் (800) மேற்பட்ட வகைவகையான மொழியினரையும்) அன்றாட வாழ்வியலில் ஒன்றாக இணைக்கின்ற ஓர் இணைப்பு மொழியாக, பிணைப்பு மொழியாக, அறிமுக மொழியாக, புரிமுக மொழியாக, இம்முத்தமிழ் மொழி வளர்ந்தது, வளர்க்கப் பட்டது. இதனால், அண்டபேரண்டமாளும் பதினெண்சித்தர்களுடைய இந்துவேத நூல்களும், இந்துமத நூல்களும், இந்த இளமுறியாக் கண்டத்து மணீசர்களுக்கிடையில் முத்தமிழ் மொழி மூலம் பரப்பப் படுவதற்குரிய வாய்ப்பு கிடைத்தது.

7. ஆதிசிவனார், மோகம் சிதரு நகரை உருவாக்கி முத்தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவி இம்மண்ணிலகில், அண்டபேரண்டங்களுக்கூரிய அகப் பண்பாட்டையும், புறநாகரிகத்தையும் வளர்த்திட்டார். மோகம் சிதரு நகரம் உலகியலாக மிக விரைவில் பரபரப்பும், ஆரவாரமும், மனிதச் சந்தடியும் மிகுந்த பெருநகராக விரைந்து வளர்ந்திட்டது.

அதனால்தான், ஆதிசிவனார் முத்தமிழ்ச் சங்கத்திற்கென்றே அண்டபேரண்ட அருளுலக நகரங்களைப் போலவே இம்மண்ணிலகில் அமைந்திட்ட மோகம் சிதரு நகருக்கு சில கல் தொலைவிலேயே; மோகம் சிதரு நகரின் புறநகர் போல மருதமரங்கள் மிகுந்த காட்டுக்கிடையே முத்தமிழ்ச் சங்கத்திற்கென்றே மருதை மாநகர் (மதுரை) என்ற ஒரு மாநகரைத் தோற்றுவித்திட்டார்.

அப்படித் தமிழ்மொழிக்கென தனியாக இயற்கை வளங்கள் மிகுந்த சூழலில் மருதை மாநகர் அமைக்கப்பட்டு முத்தமிழ்ச் சங்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டு செயல்பட்டிட்டதால்தான்; மிகக் குறுகிய காலத்திற்குள் முத்தமிழ் நெறியை, முறையை, கலையை, கலாச்சாரத்தை,

பண்பாட்டை, நாகரீகத்தை, ... முத்தமிழ் மொழியின் இலக்கிய இலக்கண அடிப்படையில் பரப்பிடுவதற்குரிய அல்லது வளர்த்திடுவதற்குரிய ஐந்து வகைப்பட்ட போதகர்களான

1. ஆசிரியர்
2. குரு
3. வாத்தியார்
4. ஆச்சாரியார்
5. ஆசாறியார்

எனும் ஐவரும் உருவாக்கப் பட்டிட்டார்கள்.

அவர்களேக் கொண்டுதான் அடுத்தடுத்து பஃறுளி ஆற்றங்கரையிலும், குமரி ஆற்றங்கரையிலும், வைகை ஆற்றங்கரையிலும் மருதை மாநகர் தோற்றுவிக்கப்பட்டு; அவற்றில் முத்தமிழ் சங்கங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டு அவற்றில் முத்தமிழ் மொழிக்குரிய இலக்கிய இலக்கணங்கள் வளர்க்கப்பட்டன.

அம் முத்தமிழ் மொழி வழியாக கலைகள், கலாச்சாரங்கள், அகப் பண்பாடுகள், புற நாகரீகங்கள் எல்லாம் பரப்பப்பட்டு இளமுறியாக் கண்டத்து மணீசர்களுக்கிடையிலே தமிழ்மொழியை ஏற்றுக் கொண்டிட்ட தமிழர்கள் உருவாக்கப்பட்டிட்டார்கள்; தமிழ்மொழியைக் கற்றுக் கொண்டிட்ட தமிழர்கள் உருவாக்கப் பட்டிட்டார்கள்.

8. இப்படி ஆதிசிவனார் உருவாக்கிய நான்கு மருதை மாநகர்களிலும் தோற்றுவிக்கப் பட்ட முத்தமிழ்ச் சங்கங்களின் ஐந்து வகைப்பட்ட போதகர்களின் (1. ஆசிரியர், 2. குரு, 3. வாத்தியார், 4. ஆச்சாரியார், 5. ஆசாறியார்) போதனைகளின் சாதனைகளாக! போதனைகளின் சாதனைகளாக!! போதனைகளின் சாதனைகளாக!!! ....

இளமுறியாக் கண்டம் முழுவதும் பரவலாக தமிழ்மொழி ஏற்றுக் கொண்டிட்டு தமிழர்களாக ஆகிட்ட, உருவாகிட்ட 'தமிழர்களே, இம்மண்ணுலகின் பூர்வீகக் குடிகளானார்கள்'. 'தமிழர்களே

இம்மண்ணுலகின் பூர்வீகக் குடிகளானார்கள்'; 'தமிழர்களே இம்மண்ணுலகின் பூர்வீகக் குடிகளானார்கள்';

'தமிழ்மொழியே இம்மண்ணுலகத்தவர்களே இணைத்துப் பிணைத்து ஒற்றுமையுற்று ஒருமித்த கூட்டுறவுச் சமுதாய வாழ்வு பெறுமாறு செய்திட்ட முதல்மொழி, மூலமொழி'

9. இந்து வேதத்தையும், இந்துமதத்தையும் இம்மண்ணுலகுக்கு அருளுவதற்குரிய அண்டபேரண்ட அருளுலக ஆட்சிமொழியான, அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியான முத்தமிழ் மொழியை இம்மண்ணுலக மணீசர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காகவே மோகம் சிதரு நகர் (இதுவே, காலப்போக்கில் மொகஞ்சதாரா என்று இந்துவேத ஏடுகளிலும், இந்துமத ஏடுகளிலும் திரிபு பெற்ற சொல்லாக ஆகியிருக்கிறது).

இந்து, யமுனை, கங்கை என்ற ஆறுகளின் முக்கூடல் பகுதியில் உருவாக்கப் பட்டது போல், 'அருட்பா' என்ற ஒரு பெருநகரம் உருவாக்கப்பட்டது. இந்நகரம், அண்டபேரண்டங்களில் இந்துவேதம் வளர்க்கும் பதினெண்சித்தர் மடமும், இந்துமதம் பரப்பும் பதினெண்சித்தர் பீடமும் செயல்படுவதற்கென உருவாக்கப்பட்டுள்ள அருட்பா நகரங்களைப் போலவே உருவாக்கப்பட்டது.

இந்த அருட்பா நகரம் மோகம்சிதரு நகரோடு எல்லாவகையான தொடர்புகளையும் பெற்றுத் திகழும் வண்ணமே மூன்று ஆறுகளும் (இந்து, யமுனை, கங்கை) கூடுகின்ற முக்கூடல் பகுதியிலேயே உருவாக்கப் பட்டது. மேலும், மோகம்சிதரு நகரின் எல்லையிலிருந்து மருதமரக் காட்டுப் பகுதியில் முத்தமிழ் வளர்ப்பதற்கென உருவாக்கப் பட்ட மருதை மாநகரில் நிறுவப்பட்ட முத்தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு தலைமை தாங்கி முத்தமிழை அருளியது போலவே; இந்த அருட்பா நகரில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பதினெண்சித்தர் மடத்திற்குத் தலைமை தாங்கி 'இந்துவேத நாயகமாக' இருந்து இந்துவேதத்தையும்; பதினெண்சித்தர் பீடத்திற்குத் தலைமை தாங்கி 'இந்துமதத் தந்தையாக' இருந்து இந்துமதத்தையும் இம்மண்ணுலகிற்கு வழங்கினார், அருளினார்.

அதாவது, இம்மண்ணுலகிற்கு வந்திட்ட பதினெண்சித்தர் குழுவின் தலைவரான ஆதிசிவனார் (அனாதிசிவனார் என்பவர் இவருக்கு முன்பிருந்தவர்) முத்தமிழையும், இந்துவேதத்தையும், இந்துமதத்தையும் இம்மண்ணுலகுக்கு அருளி இந்துமத ஆண்டு என்ற காலக்கணக்கை ஆண்டுக் கணக்காகத் தோற்றுவித்தவர் ஆவார்.

இவர், இப்படி இந்துமத ஆண்டுக் கணக்கின் 'முதல் சிவனார்' எனும் பொருளிலே 'ஆதிசிவனார்' என்று அழைக்கப் படுவதால், நான்கு யுகங்களுக்குரிய காலக் கணக்கீடு இந்து மதத்திற்கு மிகத் தெளிவாகக் கிடைக்கிறது. இதன்படிதான், மூன்று உகங்களின் கால அளவும் இந்த 1994 என்ற கால எல்லையோடு கலியுக ஆண்டு 5095 என்பதையும் கூட்டித்தான் இன்றைக்கு,

முதல் யுகமான கீரன் உகம் (கிரேதாயுகம்)	=	17,28,080
2வது யுகமான தீரன் உகம் (திரேதகாயுகம்)	=	12,90,000
3வது யுகமான தூரன் உகம் (துவாபர யுகம்)	=	8,64,000
4வது யுகமான கலியன் உகம் (கலியுகம்)	=	5,095
மொத்தம்	=	38,87,175

முப்பத்தெட்டு இலட்சத்து எண்பத்தேழாயிரத்து நூற்று எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆதிசிவனாரால் இம்மண்ணுலகில் முத்தமிழ் மொழி வழங்கப்பட்டது; இந்துவேதம் வழங்கப்பட்டது, இந்துமதம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்ற காலக் கணக்கீடு பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியால் தரப்படுகிறது. அதாவது, ஆதிசிவனாரை அடுத்து வாழையடி வாழையென பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகள் முத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவர், இந்துவேத நாயகம், இந்துமதத் தந்தை, இந்துமதத்தின் முழுமுதல் தலைமை ஆச்சாரியக் குருபீடக் குருதேவர், குவலய குருபீடம், அந்தணர் அண்ணல், ஞானாச்சாரியார் என்ற உரிமையையும், பெருமையையும், பொறுப்பையும் சிறப்பாகப் பெற்றுச் செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

ஆதிசிவனார் முதல், தஞ்சைப் பெரியகோயிலைக் கட்டிய பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி வரை கட்டிக் காத்து

போற்றிப் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்ட முத்தமிழும், இந்துவேதமும், இந்துமதமும்தான் இன்றைக்கு பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகாசன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர், அந்தணர் அண்ணல், ஞானஞ்சாரியார் அவர்களால் அருளப்படுகின்றன; அருளப்படும் பணி பதினெண்சித்தர் மடத்தாலும், பீடத்தாலும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. நிகழ்ந்து வருகின்றன, நிகழ்ந்து வருகின்றன. நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன, நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன, நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன.

அதாவது, முத்தமிழும் இந்துவேதமும் இந்துமதமும் வழங்கப்பட்ட காலம், அருளப்பட்ட காலம் இன்றைக்கு (38,87,175) முப்பத்தெட்டு இலட்சத்து எண்பத்தேழாயிரத்து நூற்று எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆகும். அதாவது, இந்துமத ஆண்டுகள் கணக்கின்படி,

1. முத்தமிழின் அகவை (வயது) 38,87,175 ஆண்டுகள்.
2. இந்துவேதத்தின் அகவை (வயது) 38,87,175 ஆண்டுகள்
3. இந்துமதத்தின் அகவை (வயது) 38,87,175 ஆண்டுகள் ஆகும்.

10. முத்தமிழும், இந்துவேதமும், இந்துமதமும் பிறந்த இடம், பிறப்பிக்கப்பட்ட இடம், தோன்றிய இடம், தோற்றுவிக்கப்பட்ட இடம், கடலுள் மறைந்த இளமுறியாக் கண்டம் எனும் குமரிக் கண்டத்தின் தென்கோடியில் இருந்திட்ட எப்போதும் பனிமூடிய வானுயர்ந்த மலைமுகடுகளைக் கொண்டிட்ட இமயமலையின் அடிவாரத்தில் இந்து, யமுனை, கங்கை என்ற மூன்று ஆறுகள் இணைந்திட்ட, கூடிட்ட முக்கூடல் பகுதியாகும்.

11. முத்தமிழ் தோற்றுவிக்கப்பட்ட நகரம் இந்த முக்கூடல் பகுதியில் இருந்திட்ட மோகம்சிதரு நகரின் புறநகரான மருதை மாநகராகும்.

12. இந்துவேதமும், இந்துமதமும் இம் மண்ணுலகில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அல்லது பிறப்பிக்கப்பட்ட இடம் இம் முக்கூடல்

பகுதியில் உருவாக்கப் பட்டிட்ட அல்லது அமைக்கப் பட்டிட்ட அருட்பா நகரம் ஆகும்.

13. இப்படி முத்தமிழும், இந்துவேதமும், இந்துமதமும் ஆதிசிவனாரால் இம்மண்ணுலகிற்கு அருளப்படுவதற்கு முன்னால் இம்மண்ணுலகில் அருவங்களும், உருவங்களும் பயிரினங்களாக, உயிரினங்களாக வடிவப்பட்டு; அதாவது, இயற்கையாகவே தோன்றி வளர்ந்து அனைத்துக்கும் தலைவர்களாக மணீசர்கள் தோன்றி வளர்ந்து; அம்மணீசர்களுக்கிடையில் உடல்வடிவ தோற்றங்களாலும், உடலின் வண்ணங்களாலும், உடலின் அங்க அளவுகளாலும் எண்ணூறுக்கும் (800) மேற்பட்டிட்ட மணீச இனங்களும்; இந்த மணீசர்களுக்கிடையே இளமுறியாக் கண்டத்தின் புவிப்பரப்பில் ஆங்காங்கு வாழ்ந்திட்ட மக்களின் இயல்பான முயற்சியால் எண்ணூற்றுக்கும் மேற்பட்டிட்ட மொழிகளும், மொழியினர்களும்; இவர்கள் வாழ்ந்திட்ட இடங்களின் எல்லை உரிமைகளால் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டிட்ட நாடுகளாகவும், நாட்டினர்களாகவும் தனித்தனியாகப் பிரிந்து வகைவகையாக வளர்ச்சி பெற்றிட்ட காலம் அனாதிக் காலம் என்று இந்துவேத நூல்களாலும், இந்துமத நூல்களாலும் குறிக்கப்படுகின்றது.

அதாவது ஆதிசிவனார் பண்பாடற்று விலங்குகளோடு விலங்குகளாக வாழ்ந்திட்ட மண்ணின் தலைவர்களான மணீசர்களை பக்குவப்பட்ட மனதையுடைய மனிதர்களாக ஆக்குவதற்காக முயற்சிகளைத் துவக்கிய கால எல்லையை முடிவான எல்லையாகவும், பயிரின உயிரினத் தோற்றக் காலத்தை ஆரம்ப எல்லையாகவும் கொண்டு, இந்த அனாதிக் காலம் 4,85,920 (நான்கு இலட்சத்து எண்பத்தைந்தாயிரத்து தொள்ளாயிரத்து இருபது) ஆண்டுகள் ஆகும் என்று அண்டபேரண்டமாளும் மூலப் பதினெண்சித்தர்கள் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். இவர்களுடைய இந்தக் கால அளவுக் குறிப்பு:- இம் மூலப் பதினெண்சித்தர்கள் இம்மண்ணுலகுக்கு கல் தோன்றி மண் தோன்றக் காலம் முதல் நேரிலேயே எண்ணற்ற முறை வந்து தங்கி அனைத்தையும் கண்டு ஆய்வுகள் நிகழ்த்திப் பெற்றிட்ட

அநுபவ அறிவினால் வழங்கப் படுவதாகும், வழங்கப் படுவதாகும், வழங்கப் படுவதாகும்.

14. அதாவது, இம்மண்ணுலகில் அருவங்கள், அருவுருவங்கள், உருவஅருவங்கள், உருவங்கள் எனும் நான்கின் கூட்டால் இயற்கையாக பயிரினங்களும், உயிரினங்களும் தோன்றி மணீசர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டு; அம்மணீசர்களும் எண்ணூறுக்கும் (800) மேற்பட்ட மொழியினராகவும், இனத்தவராகவும், ஆயிரத்திற்கும் (1000) மேற்பட்ட நாட்டினராகவும் வளர்ச்சி பெற்றிட்ட காலம் 4,85,920 ஆண்டுகள் ஆகும்.

இந்தக் கால எல்லைக்குப் பிறகுதான் இம்மண்ணின் தலைவர்களான மணீசர்களுக்கிடையில் உருவாகிட்ட மொழிவெறி, இனவெறி, நாட்டு வெறி என்ற மூன்று வெறிகளும் இணைந்து உருவாக்கிய மதவெறி அனைத்து வகைப்பட்ட பயிரினங்களையும், உயிரினங்களையும் பேரழிவுக்கு உள்ளாக்கிடக் கூடிய அச்சநிலை, அழிநிலை, பழிநிலை, இழிநிலை, ஒழிநிலை, ... உச்சக்கட்டத்தை அடைந்திட்ட காலத்தில்தான்; அண்டபேரண்டமாளும் மூலப் பதினெண்சித்தர்கள் அனைத்து வகையான இன உரிமைகளையும் பெருமைகளையும் தனித்தன்மைகளையும்; மொழி உரிமைகளையும் பெருமைகளையும் தனித்தன்மைகளையும்; நாட்டு உரிமைகளையும் பெருமைகளையும், தனித்தன்மைகளையும் பாதுகாப்பதற்காக உலகப் பொதுவேதமாக இந்துவேதத்தையும், பொது மதமாக இந்துவேத மதமான இந்து மதத்தையும், ஆதிசிவனார் மூலம் இம்மண்ணுலகிற்கு அருளிணர்கள்; மணீசர்களுக்கு வழங்கினார்கள்.

அதாவது இந்த அனாதிக் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களிடையில் தோன்றிட்ட ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட நாடுகள், எண்ணூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இனப்பகுப்புகள், எண்ணூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மதங்கள், அம் மதங்களுக்குரிய வேதங்கள் வளர்ந்திருந்தன. ஆனால், ஒவ்வொரு மதத்தவரும் தங்கள் தங்களுடைய கடவுளர்களைத்தான், வேதங்களைத்தான், வேத வாழ்வைத்தான் மற்றவர்களும் ஏற்றுக்

கொள்ள வேண்டும் என்ற கண்மூடித்தனமான வெறியை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அதனால் மொழியால், இனத்தால், நாட்டால் ஏற்பட்ட சண்டைச் சச்சரவுகளை விட, போராட்டங்களை விட, போர்களை விட மதத்தின் பெயரால் ஏற்பட்ட சண்டைச் சச்சரவுகளும், போராட்டங்களும், போர்களுமே அதிகமாயின, அதிகமாயின, அதிகமாயின. அதாவது, கடவுள்களின் பெயர்களாலும், மதங்களின் பெயர்களாலும் காட்டுமிராண்டித்தனமான கடுமையான போர்கள் ஓயாமல் நிகழ்ந்து மிகப்பெரிய அழிவுகளும், இழப்புக்களும், இழிவுகளும், கொடுமைகளும் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே போயின. அவற்றைத் தடுப்பதற்காகத்தான் அண்டபேரண்டமானும் பதினெண்சித்தர்கள் அண்டபேரண்டங்கள் முழுதும் பரவியுள்ள இந்துவேதத்தையும், இந்துமதத்தையும் அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியான முத்தமிழ் மொழியில் இம்மண்ணுலகுக்கு அருளிஞர்கள்.

அதாவது, அதாவது, அதாவது இம்மண்ணுலகில் இயற்கையாகத் தோன்றிட்ட அனைத்து வகைப்பட்ட பயிரினங்களுக்கும், உயிரினங்களுக்கும் தலைவர்களாகத் (ஈசர்களாக) தோன்றிட்ட மணீசர்கள் (மண் + ஈசர்கள்) ஏழாயிரம் கல் நீண்டு பரந்து விரிந்திட்ட இளமுறியாக் கண்டம் எனப்படும் குமரிக் கண்டத்தின் நிலப்பரப்பில் பரவலாக எண்ணூறுக்கும் மேற்பட்ட உடல் அமைப்பு வேறுபாடுகளை உடைய இனத்தவர்களாக இயற்கையாகத் தோன்றினார்கள்.

இவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய இயற்கைச் சூழ்நிலைக்கும்; உடல் கூறுகளுக்கும்; வாழ்வியல் தேவைகளுக்கும் ஏற்ப எண்ணூற்றுக்கும் மேற்பட்ட வகைவகையான மொழிகளை உருவாக்கிக் கொண்டிட்டார்கள். ஆனால், உடலால் வேறுபட்டிட்ட இனத்தவர்களும், மொழியால் வேறுபட்டிட்ட இனத்தவர்களும், இயற்கை வசதி வாய்ப்புகளுக்கேற்ப இளமுறியாக் கண்டத்திற்குள் குறிப்பிட்ட இட எல்லைகளுக்குள் கூட்டம் கூட்டமாகக் கூடி வாழ்ந்திட்டார்கள். அப்படி கூட்டம் கூட்டமாகக் கூடி வாழ்ந்திட்ட நாடு [இன

மொழி வேறுபாடுகளைக் கடந்து நாடி வந்து கூடி வாழ்ந்திட்ட இடம் 'நாடு' என்று பெயரிடப்பட்டது] என்று பெயரிட்டு அழைத்தனர். அப்படி உருவாகிட்ட நாடுகள் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவைகளாக இருந்தன.

இப்படி உருவான நாட்டின் எல்லைக்குள் வாழ்ந்திட்ட மணீசர்கள் தங்கள் தங்களுடைய கனவுகளுக்கும், கற்பனைகளுக்கும், தேவைகளுக்கும், அனுபவங்களுக்கும், இயற்கை கடந்த இறை உணர்வுகளுக்கும், பட்டறிவுகளுக்கும் ஏற்ப பல்வேறு வகையான கடவுளர்களையும், அந்தக் கடவுளர்களைப் பற்றிய செய்திகளையும், அவர்களை வழிபடுகின்ற முறைகளையும் விளக்கும் வேதங்களையும், அந்த வேத வழியாக வாழுகின்ற நடைமுறைகளையும், சடங்கியல்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும் வரையறைப்படுத்தி செயல்படுத்தும் மதங்களையும் தோற்றுவித்திட்டார்கள்.

இப்படி தோற்றுவிக்கப்பட்ட கடவுளர்களும், வேதங்களும், மதங்களும் ஆரம்பக் காலத்தில் மணீசர்களுக்கிடையில் ஒற்றுமையையும், பற்றையும், பாசத்தையும், அன்பையும், நட்பையும், தோழமையையும் உருவாக்கி எல்லோரும் கூடி வாழக்கூடிய கூட்டுறவுச் சமுதாயத்தை வளப்படுத்தின, வலிவூட்டின, பொலிவு பெறச் செய்தன. ஆனால், ஆனால், ஆனால், காலம் செல்லச் செல்ல ஒவ்வொரு வேதத்தவரும், மதத்தவரும், மற்ற வேதத்தவர்களையும், மதத்தவர்களையும் தங்கள் தங்களுடைய வேதத்தை ஏற்று தங்கள் தங்களுடைய மதத்தவர்களாக மாற வேண்டும் அல்லது மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற உணர்வை, எண்ணத்தை, கருத்தை, கொள்கையை, குறிக்கோளைப் பெற்றிடலானார்கள்.

எனவேதான், எனவேதான், எனவேதான் ஆரம்பக் காலத்தில் நன்மை வழங்கிட்ட அல்லது விளைவித்திட்ட கடவுளர்களும், வேதங்களும், மதங்களும் அழிவையும், கடுமையையும், கொடுமையையும், இழப்பையும், இழிவையும் உருவாக்குவதாக மாறிவிட்டன என்பதை அறிந்திட்ட அண்டபேரண்டமானும் மூலப்

பதினெண்சித்தர்கள்; மணீசர்களுடைய தவறான கடவுட் கொள்கைகள், வேதங்கள், வேத மதங்கள் முதலியவற்றிடமிருந்து மணீசர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக நன்மை தரக்கூடிய உண்மையான இந்துவேதத்தையும், இந்துவேத மதமான இந்துமதத்தையும் இம்மண்ணுலகுக்கு அருளினார்கள், வழங்கினார்கள்.

அதனால்தான், இந்துவேதமும், இந்துமதமும் 'மொழி விடுதலை வேண்டும்', 'இன விடுதலை வேண்டும்', 'நாட்டு விடுதலை வேண்டும்' என்ற முப்பெரும் கொள்கையை அறிவித்து; இம்மண்ணுலகில் மணீசர்களால் உருவாக்கப்பட்டிட்ட கடவுளர்களையும், வேதங்களையும், வேதமதங்களையும் முழுமையாக அகற்றிடும் அருட்பணியைத் துவக்கிட்டார்கள்.

அந்த அருட்பணிக்காகத்தான், இந்த அண்டபேரண்டமாளும் மூலப் பதினெண்சித்தர்கள் தங்களுடைய தாய்மொழியும்; அண்டபேரண்ட அருளுலக ஆட்சிமொழியும், அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செம்மொழியுமான முத்தமிழ் மொழியை இந்து யமுனை கங்கை என்ற மூன்று ஆறுகளும் கூடிய முக்கூடல் பகுதியில் மருதமரக் காட்டிடையில் உருவாக்கிய மருதை மாநகர் போல்; பஃறுளி ஆற்றங்கரையில் தொன்மருதை என்ற நகரையும், குமரியாற்றங்கரையில் தென்மருதை என்ற நகரையும், வைகையாற்றங்கரையில் ஆலவாய் மருதை என்ற நகரையும் தோற்றுவித்து வளர்த்திட்டனர்.

எனவேதான், பண்பாடற்று விலங்குகளோடு விலங்குகளாக வாழ்ந்திட்ட மணீசர்கள் பண்பட்ட மனதையுடைய மனிதர்களாக ஆக்கிட்ட இந்துவேதமும், இந்துமதமும், முத்தமிழ்மொழியும் மானுட இனத்துக்கு மூலவேதம், மூலமதம், மூலமொழி; தாய்வேதம், தாய்மதம், தாய்மொழி; முதல் வேதம், முதல்மதம், முதல்மொழி; திருவேதம், திருமதம், திருமொழி; தருவேதம், தருமதம், தருமொழி; கருவேதம், கருமதம், கருமொழி; குருவேதம், குருமதம், குருமொழி என்று

பலவாறு போற்றிப் புகழ்ந்து பாராட்டி சீராட்டிப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

எனவேதான், எனவேதான், எனவேதான், இன்றைக்கும் மொழியுரிமை, இன உரிமை, நாட்டுரிமை, மொழிப் பெருமை, இனப் பெருமை, நாட்டுப் பெருமை, மொழியின் தனித்தன்மை, இனத்தின் தனித்தன்மை, நாட்டின் தனித்தன்மை முதலியவைகளை எல்லாம் முழுமையாகப் பாதுகாப்பதற்குரிய, முறையாகக் காப்பாற்றுவதற்குரிய தத்துவமும், செயல்சித்தாந்தமுமான மொழி விடுதலை, இன விடுதலை, நாட்டு விடுதலை என்ற மூன்று கொள்கையின் முக்கோண வடிவப் பீடமே அல்லது முக்கோணக் கோட்டையே அல்லது முப்பெரும் சத்தியே மானுடருக்குத் தேவை என்ற முழக்கம் முத்தமிழின் நூல்களிலும், இந்துவேத நூல்களிலும் உயிர் மூச்சாக, உயிரோட்ட நாடித்துடிப்பாக இருக்கின்றன, இருக்கின்றன, இருக்கின்றன, காணப்படுகின்றன, காணப்படுகின்றன, காணப்படுகின்றன.

இதனால்தான், இதனால்தான், இதனால்தான் இன்றைய அழிவு சத்திகளால், அகம்பாவ ஆணவ ஆதிக்க ஆக்கிரமிப்பு வெறிகளால் மனித இனம் முடிவை எய்திடாமல் தடுக்கும் வல்லமை அண்டபேரண்ட அருளுலக ஆட்சிமொழியான அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியான முத்தமிழ் மொழிக்கும், முத்தமிழ் மொழியில் அருளப் பட்டுள்ள இந்து வேதத்துக்கும், இந்து மதத்துக்கும்தான் உண்டு, உண்டு, உண்டு ... என்று அமுத்தம் திருத்தமாக ஆணித்தரமாக அறிவிப்பை வழங்கிச் செயல்படப் புறப்பட்டிருக்கின்றது பதினெண்சித்தர் மடம், பதினெண்சித்தர் பீடம், மற்றும் இவை இரண்டையும் சார்ந்த நிறுவன நிர்வாகங்கள்.

ஆதிசிவனார் இந்துவேதம்

1. இந்துவேதம் இம்மண்ணுலகுக்கு அண்ட பேரண்டம் ஆளும் மூலப் பதினெண்சித்தர்களால் அருளப்பட்டது. இந்த இந்துவேதத்தை இம்மண்ணுலகுக்கு அருளுவதற்காகவே பதினெண்சித்தர் குழு ஒன்று ஆதிசிவனார் தலைமையில் இம்மண்ணுலகுக்கு அனுப்பப்பட்டது. இக்குழுவிற்கு துணையாக (1) பதினெட்டாம்படிக்க கருப்புகள், (2) நாற்பத்தெட்டு வகைக் கடவுள்கள், (3) நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட வழிபடு நிலையினர்கள், (4) நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட சித்தர்கள் என்ற நான்கு வகைப்பட்ட குழுவினர்கள் அனுப்பப் பட்டார்கள். இந்த விண்ணுலக ஐவர் குழுதான் இம்மண்ணுலகுக்கு இந்து வேதத்தை அருளிற்று.

2. இந்த இந்துவேதம் இம்மண்ணுலகுக்கு அருளப்பட்ட காலத்தில் இந்த உலகம் தோன்றிய வரலாற்றையும்; இந்த உலகில் பயிரினங்கள், உயிரினங்கள் தோன்றிய வரலாற்றையும்; அனைத்துக்கும் தலைவர்களாக மணீசர்கள் தோன்றிய வரலாற்றையும் காலக் கணக்கீட்டு அடிப்படையில் தெளிவாக, துல்லியமாகக் குறிப்பிடுகிறது. அதாவது, இந்த இந்துவேதம் ஆதிசிவனாரால் இம்மண்ணுலகுக்கு அருளப் படுவதற்கு முன்பு இம்மண்ணுலகு தோன்றிய விவரங்களையும், தோன்றி வளர்ந்த விவரங்களையும் மிகத் துல்லியமாகக் கூறியே இந்து வேதம் ஆரம்பமாகிறது. இந்தச் செய்திகளை தொகுத்துக் கொடுத்தவர்கள், அனாதி காலத்தைச் சேர்ந்த விண்ணுலகத்தவர்களும், இம்மண்ணுலகில் தோன்றிய ஐவர் குழுவினரும் ஆவார்கள்.

3. அனாதி காலத்திலேயே அருவங்கள், அருவருவங்கள், உருவ அருவங்கள், உருவங்கள் என்ற நான்கு வகைப்பட்டவர்கள் தோன்ற ஆரம்பித்து படிப்படியாக இவர்களிலிருந்தே அனைத்து வகைப்பட்ட பயிரினங்களும், உயிரினங்களும் தோன்றலாயின என்ற வரலாறு மிகத் தெளிவாக இந்துவேதத்தில் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. இதில்தான்

அணு, அருளணு, பொருளணு என்பவை பற்றிய குறிப்புகளும், இவற்றிலிருந்து தோன்றிய ஆன்மா, ஆருயிர், ஆவி என்ற மூன்று பற்றியும் முறையான விளக்கங்கள் மிக விரிவாக வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவை மூன்றின் இணைப்பால் சீவன் உருவாயிற்று என்பது பற்றிய விளக்கங்களும், அந்தச் சீவன் ஆண் சீவன், பெண் சீவன், அலி சீவன் என்று மூன்று வகைப்படுவது பற்றியும், இவற்றிலிருந்து ஆண், பெண், அலி என்ற மூவகை மணீசர்கள் தோன்றியது பற்றியும் விரிவான விளக்கங்கள் குறிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

[குறிப்பு:- இங்கு கொடுக்கப் பட்டுள்ள ஒவ்வொரு செய்தி பற்றியும் 'இந்துவேத சிந்தனைகள்' என்ற தலைப்பில் பல பாகங்கள் எழுதப் பட்டுள்ளன.]

4. இம்மண்ணுலகுக்கென்று இயற்கையாக கட்டுக்கடங்காத ஆற்றலைப் பெற்று, நன்மை தீமைகளை எண்ணிப் பாராமல் காட்டுத் தீ போல், காட்டாற்று வெள்ளம் போல், கடும் மழை போல், பெரும்புயல் போல் செயல்பட்டிடும்; தானாக இயற்கையாகத் தோன்றிய காற்று, கருப்பு, பேய், பிசாசு என்ற நான்கையும் பற்றிய முறையான, நிறைவான, முழுமையான, தெளிவான விளக்கங்கள் அறிவுப் பூர்வமாக ஆராய்ந்து, புரிந்து, தெளிந்து ஏற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம் விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதேபோல இம்மண்ணுலகுக்கும், இம்மண்ணுலகப் பயிரின உயிரினங்களுக்கும் தலைவர்களாக இயற்கையாகத் தோன்றிய மணீசர்களின் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளால், கொள்கை கோட்பாடுகளால், போதனை சாதனைகளால் இவர்கள் (1) குடும்ப ஆண்டவர்களாக (பட்டவர்களாக, அமரர்களாக, ...) (2) குல தெய்வங்களாக, (3) கிராமத்துத் தேவர் தேவதைகளாக, (4) நாட்டுக் கடவுளர்களாக உருவாகிய நால்வர்களையும் பற்றிய முறையான, நிறைவான, முழுமையான, தெளிவான விளக்கங்கள் அறிவுப் பூர்வமாக, ஆராய்ந்து, புரிந்து, தெளிந்து, உணர்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம் விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

5. இப்படி இந்துவேதம் இம்மண்ணுலகுக்கு ஆதிசிவனாரால் அண்ட பேரண்ட அருளுலக ஆட்சி மொழியும், அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செம்மொழியுமான முத்தமிழ் மொழியில் வழங்கப் படுவதற்கு முந்திய காலத்தைப் பற்றிய செய்திகள் எல்லாம் அனாதி காலச் செய்திகள் என்று மிகத் தெளிவாகத் தலைப்பிடப் பட்டு ஆதிசிவனாரால் இந்துவேதத்தில் விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் செய்திகளை அண்டபேரண்டம் ஆளும் மூலப் பதினெண் சித்தர்களின் அருளாணைப்படி ஆதிசிவனுக்கு அருளி உதவியவர்கள் 'மண்ணுலக ஐவர் குழுவினர்' எனப்படுபவர்கள் ஆவார்கள். இவர்கள்,

1. முப்பத்து மூவாயிரம் கோடி தேவர்கள்,
2. நாற்பத்தெட்டாயிரம் கோடி இருடிகள்,
3. ஆயிரம் கோடி தேவதைகள்,
4. தொண்ணூற்றாயிரம் கோடி கணங்கள்,
5. நூற்றெட்டாயிரம் கோடி முனிவர்கள்

எனப்படுபவர்கள் ஆவார்கள்.

இந்த ஐவர் குழுவினரை இந்துவேத நாயகமாக, இந்துமதத் தந்தையாக, குவலய குருபீடமாக இம்மண்ணுலகுக்கு முத்தமிழைக் கற்பித்த முத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக, இம்மண்ணுலகுக்கு இந்துவேதத்தை முறைப்படி அருளிய பதினெண்சித்தர் மடத்தின் மடாதிபதியாக, இம்மண்ணுலகில் இந்துமதத்தை நெறிப்படித் தோற்றுவித்த பதினெண்சித்தர் பீடத்தின் பீடாதிபதியாக, அந்தணர் அண்ணல் ஞானசச்சாரியாராக தோன்றிடக் கூடியவர்கள் அழைத்து கலந்து ஆய்வுகள் நிகழ்த்தியே தங்கள் தங்களுடைய கால நிலைமைகளுக்கேற்ப, இந்துவேதத்திலிருந்து தேவையானவைகளை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்து வழங்க வேண்டும் என்ற விதி அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அதாவது, காலங்கள் தோறும் அண்டபேரண்டம் ஆளும் மூலப் பதினெண்சித்தர்களால் இம்மண்ணுலக நன்மைக்காகவும், மேன்மைக்காகவும், இந்துவேதத்தையும், இந்துமதத்தையும்

அருளுவதற்காகத் தோற்றுவிக்கப்படுகின்ற அந்தணர் அண்ணல், ஞானஞ்சாரியார்கள் விண்ணுலக ஐவர் குழுவையும், மண்ணுலக ஐவர் குழுவையும் இரு கண்களாகக் கொண்டுதான் செயல்பட வேண்டும் என்று அருளாணை வழங்கியுள்ளனர். இப்படித் தோன்றக் கூடிய அந்தணர் அண்ணல், ஞானஞ்சாரியார்கள் நான்கு யுகங்களுக்கும் சேர்த்து மொத்தம் நாற்பத்தெட்டு (48) பேர்கள் ஆவார்கள் என்ற வரையறையையும் செய்துள்ளார்கள்.

6. இந்த மண்ணுலகம் இருபத்தேழு (27) விண்மீன்கள், பன்னிரண்டு (12) இராசிகள், ஒன்பது (9) கோள்கள் என்ற மூன்றின் கூட்டுத் தொகையான நாற்பத்தெட்டு (48) என்ற எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் எல்லா வகையான பயிரின, உயிரின வாழ்வியல்களையும், வாழ்வியல் இயக்கங்களையும் பெற்றிடும். இம்மண்ணுலகில் உள்ள பயிரினங்களின் வகைபோல், உயிரினங்களின் வகைபோல் இவற்றின் தலைவர்களான மணீசர்களுக்கு உள்ளும் உடல் அமைப்புக்களின் அடிப்படையிலும், உடல் வண்ணங்களின் அடிப்படையிலும், பேசும் மொழிகளின் அடிப்படையிலும், வாழும் நாட்டு எல்லைகளின் அடிப்படையிலும் தங்கள் தங்கள் குழு மூல முதல்வர்களின் அடிப்படையிலும், வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துகின்ற வாழ்வியல் நெறிமுறைகளின் அடிப்படையிலும், பல்வேறு வகையான வேறுபாடுகள் அறிவு விழித்த நிலையில் தோன்றிக் கொண்டே இருந்திடும்.

எனவே, இந்த வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் 'மனித வாழ்வு' பாதிக்கப்பட்டு விடக் கூடாது என்பதற்காகவே 'மனித வாழ்வு பற்றிய பேருண்மைகளை விளக்கி உரைத்து மனித வாழ்வில் ஒற்றுமை, அமைதி, நிறைவு, மகிழ்ச்சி, சமாதானம், கூட்டுறவு, நட்பு, தோழமை ... முதலியவை தழைத்து ஓங்கிடுவதற்காகவே இந்துவேதம் அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செம்மொழியான முத்தமிழ் மொழியில் வழங்கப் பட்டது.

அதாவது, மனிதருக்குள் எந்தவிதமான பிரிவின் அடிப்படையிலும் ஏற்றத் தாழ்வோ, போட்டி பொருமைப் பகையோ, சண்டைச் சச்சரவோ, போரோ நிகழ்ந்துவிடக் கூடாது என்ற அருளுலகக் கொள்கையையும், கோட்பாட்டையும், குறிக்கோளையும்தான் கடந்த நான்கு யுகங்களாக இருந்து வரும் ஆதிசிவனாரின் இந்துவேதம் பெற்றுத் திகழ்கிறது என்று பத்தாவது பதினெண்சித்தர் மடாதிபதி, பீடாதிபதியாகத் தோன்றிய இந்துவேத நாயகம், இந்துமதத் தந்தை, குவலய குருபீடம், அந்தணர் அண்ணல், ஞானஞ்சாரியார், ஞாலகுரு சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் குறிப்பிடுகிறார். இவர், இந்தக் கலியுகத்தின் முதல் பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, மடாதிபதி ஆவார்.

அதாவது, முதல் மூன்று யுகங்களில் ஒன்பது பதினெண்சித்தர் மடாதிபதி பீடாதிபதிகள் தோன்றி இந்துவேதத்தின் மூலமும், இந்துமதத்தின் மூலமும் இவ்வுலகைக் காப்பாற்றிய பிறகு நான்காவது யுகமான கலியுகம் பிறந்து மூவாயிரம் ஆண்டுகள் கழித்து, இந்தக் கலியன் உகத்தின் முதல் பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியாகத் தோன்றிய இந்துமதத்தின் பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியாகிய குருமகாசன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் மீண்டும் முதல் மூன்று உகங்களிலும் அருளாட்சி புரிந்திட்ட, நிகழ்த்திட்ட இந்துவேதத்தையும், இந்துமதத்தையும் தமது காலத்திற்கேற்பப் புதுப்பிக்கும் பணியில் ஈடுபடுகின்றார், ஈடுபட்டார்.

அந்த வரலாறு மிகவும் விரிவாக இவரது குருபாரம்பரியத்தில் விளக்கி உரைக்கப் படுகிறது. இவருடைய குருபாரம்பரியச் செய்திகள் விளக்குகின்ற, தருகின்ற மத வரலாற்றுக் குறிப்புகளுக்கு; இவர் எழுதியுள்ள இலக்கிய பாரம்பரியம் தருகின்ற மொழி வரலாற்றுக் குறிப்புகள்; இலக்கிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள், புறநாகரீகக் குறிப்புகள் முதலியவற்றிலும்; அரசபாரம்பரியம் தருகின்ற அரசர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள், அரசாங்க நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய குறிப்புகள், போர்கள் பற்றிய குறிப்புகள், வைகையாற்றங்கரை முக்கூடல் நகரான ஆலவாய்

மாழுதூர் மதுரையின் பேரழிவு பற்றிய குறிப்புகள், முத்தமிழ் சங்க நிறுவன நிர்வாகங்களும், அவற்றிற்குரிய மாடமாளிகைகளும், கூட கோபுரங்களும், பட்டினமன்ற மண்டபங்களும், கவியரங்கு மண்டபங்களும், சங்க நூல்களின் நூலகங்களும், சங்க நூல்கள் படியெடுக்கப்பட்ட (நகல்கள் எடுக்கப்பட்ட) மண்டபங்களும், சங்கப் புலவர் இருக்கைகளும், முத்தமிழ்ச் சங்க புலவர் பள்ளிகளும், குருகுலங்களும், ஆசிரமங்களும், மாணவர் விடுதிகளும், முத்தமிழ்ச் சங்கக் கோட்டமும் இடித்துத் தகர்க்கப்பட்ட குறிப்புகள், முத்தமிழ் நூல்கள் கட்டவிழ்க்கப்படாத ஏடுகளாகவே வெட்டப்பட்டு முறித்தும், ஓடித்தும் நெருப்பிலிட்டு சாம்பலாக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை விளக்குகின்ற குறிப்புகள், பதினெண் மேல்கணக்கு, கீழ்கணக்கு நூல்களை விட பதினெண் மையக்கணக்கு நூல்கள் பெருமளவு நாடு முழுதும் தேடப்பட்டு எரித்துச் சாம்பலாக்கப் பட்ட நிகழ்ச்சிகளை விளக்குகின்ற குறிப்புகள், முத்தமிழ்ச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் மட்டுமன்றி நாடு முழுவதும் இருந்திட்ட தமிழ்ப் புலவர்களும், தமிழ் மாணுக்கர்களும் விரட்டி விரட்டி வேட்டையாடப்பட்டு வெட்டிக் கொலை செய்யப்பட்டு தமிழ்நாடு முழுதும் தமிழ் கற்றோரின் செங்குருதியால் ஈரமாக்கப் பட்ட நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய குறிப்புகள் .... முதலிய இன்றோரன்ன குறிப்புகள் மிகச் சிறந்த விளக்கங்களைத் தருகின்றன.

7. அதாவது, கலியுகத்தின் முதல் பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதியாகவும், மடாதிபதியாகவும், இந்துமதத்தின் முழுமுதல் தலைமை ஆச்சாரியக் குருபீடத்தின் பத்தாவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதியாகவும், மடாதிபதியாகவும் தோன்றிட்ட இந்துவேத நாயகம், இந்துமதத் தந்தை, பரப்பிறம்மம், எல்லாம் வல்ல சித்தர், குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரர் அவர்கள்தான் தமக்கு முன்னால் வாழ்ந்திட்ட ஒன்பது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகளும் சந்திக்காத சோதனைகளையும், பெற்றரிடாத வேதனைகளையும் வகைவகையாக பல அளவுகளில், பல நிலைகளில்,

பல காலக்கட்டங்களில் ஏற்று இந்துவேதத்தையும், இந்துமதத்தையும் காப்பாற்றியுள்ளார்.

விரிவஞ்சி, இவர் ஆதிசிவனார் அருளிய 'இந்துவேதமும், இந்துவேத மதமான இந்துமதமும்' என்ற தலைப்பில் அருளியுள்ளவற்றில் ஒரு சில மட்டும் இங்கு 'இந்துவேத சிந்தனைகள்' விழிச்சியும், விழிச்சிமிசு எழிச்சியும், எழிச்சி மிசு முயற்சியும் பெற்றிடுவதற்காக வழங்கப்படுகிறது. அதாவது, இவர் "... கடந்த மூன்று யுகங்களிலும் செயல்பட்டு வந்திட்ட இந்துவேதத்தையும் இந்துவேத மதமான இந்துமதத்தையும் கட்டிக் காத்திடும் முத்தமிழ்ச் சங்கங்கள், கடலுள் மறைந்திட்ட குமரிக் கண்டம் எனும் இளமுறியாக் கண்டத்தின் 'மோகம் சிதற' நகரத்தின் மருதமரக் காட்டிடையே தோற்றுவிக்கப்பட்ட முக்கூடல் நகரான ஆலவாய் மாமுதூர் மருதை (மதுரை) மாநகர், பஃறுளி ஆற்றங்கரையில் இருந்திட்ட தொன்மருதை மாநகர், குமரியாற்றங்கரையில் இருந்திட்ட தென்மருதை மாநகர், வைகையாற்றங்கரையில் இன்றைக்கும் இருக்கின்ற முக்கூடல் மாநகரான ஆலவாய் மாமுதூர் மருதை (மதுரை) மாநகர் எனும் நான்கு நகரங்களிலும், கடல் கோள்களையும் கடந்து வென்று நின்று நிலவி விளங்கிடும் முத்தமிழ்ச் சங்க நூல்களின் மூலம் நிலையாக ஏட்டுலகில் காக்கப்பட்டும் கூட இந்தக் கலியுகத்தில் எப்படியோ ஹிந்துமதம் என்ற ஒன்று; நாராயணன் எனும் கடவுளால் சமசுக்கிருத மொழியில் அருளப்பட்ட வேதங்களின் அடிப்படையில் தோன்றியதாகக் கூறப்படுவது மிகப்பெரிய குழப்பத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது.

எனவேதான், ஆதிசிவனார் அருளியுள்ள இந்துவேதத்திற்குரிய 396 நூல்களையும், இந்துமதத்திற்கென அருளியுள்ள 36 நூல்களையும், அருளுலகத்தவர் படித்துக் கொண்டேயிருப்பது போல் இந்தப் பொருளுலகத்தவர்களும் வாழையடி வாழையெனத் தொடர்ந்து படித்துக் கொண்டேயிருப்பதற்குரிய ஏற்பாட்டினைச் செய்தோம். இதற்காகவே உலகியலாக அதிகத் தொடர்போ, தொல்லையோ இல்லாமல் காவிரியாற்றங்கரை நடுவில் உள்ள நடட்டாற்றீசுவரர் ஆலயத்தைத்

தேர்ந்தெடுத்து, அங்கு ஆதிசிவனாரை வரவழைத்துத் தங்கச் செய்து அனைத்து நூல்களையும் மொத்தமுள்ள 432 (நானூற்று முப்பத்திரண்டு) நூல்களையும் எழுதித் தரச் செய்தோம். இவற்றிற்காக குருகுலம், திருகுலம், தருகுலம், கருகுலம் முதலிய கல்வி நிறுவன நிர்வாகங்களையும் தவப்பள்ளி, பத்திப்பாட்டை, சத்திச்சாலே, சித்திச்சோலே, முத்திமன்றம் முதலியவற்றையும்; மக்களுக்கு நாள், கோள், மீன், இராசி, கட்டுக்கடங்காத காற்று, கருப்பு, பேய், பிசாசு முதலியவற்றால் வரக்கூடிய பாதிப்புக்களுக்கும், தவறான வழியில் முறைகேடான அருட்சத்திகளையும், சித்திகளையும், சித்து விளையாடல்களையும் பெற்றிடுபவர்களால் செய்யப்படும் பில்லி, சூனியம், ஏவல், செய்வினை, வைப்பு, கழிப்பு, மருந்து, கண்ணேறு முதலியவற்றால் வரக்கூடிய பாதிப்புக்களுக்கும், ஆவி, ஆன்மா, ஆருயிர் என்ற முக்கூட்டால் விளையும் சீவனின் முற்பிறப்புக்களால் ஏற்படும் ஊழ்வினை, இப்பிறப்பில் ஏற்படும் விதி, ஆள்வினை, சூழ்வினை முதலியவற்றால் வரக்கூடிய பாதிப்புகளுக்கும் தேவையான பரிகாரங்களையும், அருளுறு பாதுகாப்புப் பூசனைப் பொருள்களையும், அருளை மருந்தாக வழங்கும் மந்திரித்தலையும், ஓதுதலையும், இட்டு தொட்டு சுட்டி அருள் வழங்குதலையும், தீட்சை (தீ + செய் = தீச்சை = தீட்சை) வழங்குதலையும் செய்திடும் நிகழ்த்திடும் இருக்கு வேத அருட்கோட்டம், அசுவேத அருட்கோட்டம், அதர்வான வேத அருட்கோட்டம், யாமவேத அருட்கோட்டம் எனும் நான்கையும் உருவாக்கியுள்ளோம் ....” என்று குருபாரம்பரியத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.

8. இவர் பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியாகப் பொறுப்பேற்று இந்துவேத நூல்களையும் இந்துமத நூல்களையும் மட்டுமே கற்பிப்பதற்காக அமராவதி ஆற்றங்கரைக் கரூரில் உள்ள பசுபதீசுவரர் ஆலயத்தை மிகப்பெரிய அளவில் அமராவதி ஆற்றங்கரை வஞ்சியம்மன் கோயில் வரை ஏழு அரண்களை உடைய மிகப்பெரிய ஆலயமாக விரிவாக்கிச் செம்மைப்படுத்தினார். இதேபோல், முத்தமிழ்ச் சங்கத்திற்காக வையையாற்றங்கரையிலுள்ள மீனாட்சி சொக்கலிங்கேசுவரர்

ஆலயத்தையும் ஏழு அரண்களை உடைய மிகப் பெரிய ஆலயமாக பாண்டியம்மன் கோயில் வரை விரிவாக்கிச் செம்மைப் படுத்தினார். இவற்றிற்காக, மக்களை ஒன்று திரட்டும் வண்ணம் 'இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம்', 'இந்துவேத முன்னேற்றக் கழகம்', 'சித்தர் கருவூரர் அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டம்', 'சித்தர் கருவூரர் வழிபாட்டு மன்றம்', 'சித்தர் கருவூரர் முத்தமிழ் கலை மன்றம்', 'சித்தர் கருவூரர் திருச்சபை' ... என்று பதினெட்டு வகையான நிறுவன நிர்வாகங்களைத் தோற்றுவித்து தென்குமரி முதல் வட இமயம் வரை இந்துவேதமும், இந்துமதமும் முறையான ஏட்டறிவோடு வளமிகு வளர்ச்சியையும், ஆட்சிமாட்சியையும் விளைத்திடப் பாடுபட்டார்.

இருப்பினும், எதிர்பாராத மாற்று வேதத் தாக்குதல்களாலும், வேற்று மதத் தாக்குதல்களாலும், அன்னிய மொழியினர்களின் சூழ்ச்சிகளாலும், அரசியல் ஆதாயம் தேடிய இந்துவேத, இந்துமதத் துரோகிகளாலும், விரோதிகளாலும், சமுதாய ஆதாயங்களைத் தேடிட்ட இந்துவேத இந்துமதப் போலிகளாலும், காலிகளாலும், ... தொடர்ந்து விளைந்திட்ட நிலைகுலைவுகளும், அழிவுகளும், வீழ்ச்சிகளும், சிதைவுகளும், சீரழிவுகளும், ... இவருடைய மாபெரும் முயற்சிகளுக்கு எல்லையில்லாத சோதனைகளைக் கொடுத்திட்டன. அவற்றின் விளைவாகவும், இவரால் தமது அரசியல் வாரிசாக உருவாக்கப்பட்ட ஆரியப்படை கடந்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் தான் தோன்றிப் போக்குகளாலும், மதுரையின் பேரழிவுகளாலும் ... மனம் வருந்திய இவர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கரூர் பசுபதீசுவரர் ஆலயத்தில் உள்ள நிலவறைக்குள் சென்று நீள் தவத்தில் ஆழ்ந்திட்டார்.

குறிப்பு:- இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு செய்தி பற்றியும் 'இந்துவேத சிந்தனைகள்' என்ற தலைப்பில் பல பாகங்கள் எழுதப் பட்டுள்ளன.

இந்த முன்று கட்டுரைகளும் 1994இல் அச்சிடப் பட்ட 'இந்து வேதச் சிந்தனைகள்' என்ற புத்தகத்தில் இருந்து எடுக்கப் பட்டவை.

குருதேவர் அருளுரையிலிருந்து ஒரு தனிப் பெரும் விளக்கம்.

“... .. அடுத்து ஒன்று தமிழாசிரியர்களுக்காகவும், தமிழர்களுக்காகவும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ‘தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி’ என்று சொல்லுவார்கள். அது தப்பு, தவறு, பிழை பட்டது. மறந்து விடாதீர்கள். எல்லோரும் சென்று நாடு முழுவதும் சொல்ல வேண்டும். தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி என்பார்கள். தவறு, தவறு, தவறு. ஒலைச் சுவடியில் நிகழ்ந்த தவறு அது. தென்னாடுடைய சீவனே போற்றி என்று சொல்ல வேண்டும்.

சீவன் என்றால் என்ன என்றால்; தென்னாடுடைய சீவனாக இருப்பது எது? இந்து வேதம். **இந்து வேதமே போற்றி!** என்று சொல்லுகிறோம். Not the Head of the Philosophy, but the Philosophy itself. தத்துவ நாயகனையோ, தலைவனையோ போற்றாதே! சிவபெருமான் தத்துவ நாயகனாக, தலைவனாக இருக்கலாம். தத்துவத்தைப் போற்று. தத்துவத்தின் பெயர் இந்து வேதம்.

இந்து: இந்து என்றாலே அந்தத் தத்துவம். சீவன் என்றால் இந்து என்று பொருள். **தென்னாடுடைய சீவனே போற்றி! எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!** இந்த உலகம் முழுவதற்கும் இந்து வேதம்தான் முதல் வேதம், மூல வேதம், முழுமையான வேதம் என்று சொல்லுகிறோம் இல்லையா? அதுதான்; **எந்நாட்டவர்க்கும் உரிய இந்து வேதமே போற்றி!**

எனவே, சைவ மடங்கள், சைவாச்சாரியார்கள், சிவாச்சாரியார்கள், ஓதுவார்கள், பண்டாரங்கள், தமிழ் ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள், ... எல்லோருமே முதலில் இதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். **தென்னாடுடைய சீவனே போற்றி! எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!** என்றால், தென்னாட்டில் உள்ள இந்து வேதமே போற்றி, அதுவே **எந்நாட்டவர்க்கும் உரிய வேதமே போற்றி!** என்றுதான் பொருள். ... ..”

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய 11வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரர். அவர்கள் தமிழின மொழி மத விடுதலை இயக்கத் தலைவராகவும், இந்துவேத நாயகமாகவும் செயல்பட்டுத் தமிழினத்தின் இந்துமத அருட்பேரரசான பிற்காலச் சோழப் பேரரசை (கி.பி.785 - 1279) உருவாக்கினார்.

இவருக்கு அடுத்து 900 ஆண்டுகள் கழித்துப் பீடாதிபதியாக திருத்தோற்றம் எடுத்த ஞானாச்சாரியார் ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர் அவர்களின் குருவாணைப்படி இந்துவேத இலக்கியங்கள் இந்தச் சுற்றறிக்கையில் வெளியிடப் படுகின்றன.

அம்மையப்பர்

Published under the Divine Grace of His Holiness 12th Pathinensiddhar Peedam, Gurudevar, Gnaalaguru Siddhar Arasayogi Karuvooraar by the Ilamai Maaraa Ilakkiya Iyakkam (இளமை மாறா இலக்கிய இயக்கம்), Guduvanchery. Printed by Mr Sivaraman, Kamarajarpuram, East Tambaram. Cell: 09972130609. at Sri Vignesh Printers, Madurai.

www.gurudevar.org

Email: indhuism@gmail.com